

ЖДАНКІН Василь Олександрович (23. 05. 1958, станиця Гурмай Краснодар. краю, РФ — 02. 09. 2019, м. Кременець Терноп. обл., похов. у с. Білокриниця Кременец. р-ну) — кобзар. Лауреат фестивалів: «Червона рута» (Чернівці, 1989, Гран-Прі), «Оберіг» (Луцьк, 1990). Навч. в Укр. с.-г. академії (Київ, 1975–77), закін. Рівнен. інститут культури (1987; викл. О. Олійник). Був солістом Кременец. будинку культури (Терноп. обл., 1978–80), Волин. нар. хору (Луцьк, 1980–81), хору Почаїв. Свято-Успен. лаври (м. Почаїв Кременец. р-ну,

1982–83), Терноп. (1984) та Рівнен. (1987–88) філармоній, актором Львів. театру-студії «Не журись!» (1988–90). У 1990–92 гастролював в Україні та за кордоном. 1993–95 співав у Кременец. церк. хорі. Від 1998 концертував як кобзар. Автор пісень на духовні вірші давніх анонім. авторів, біблійні тексти, нар. слова, вірші Т. Шевченка, І. Франка, Б.-І. Антонича, І. Малковича, Е. Драча та ін., також на власні слова. Знявся у стрічках: «І снігом стелиться життя» (1991), «Українці, ми врятовані» (1992). Випустив компакт-диски: «Б'ють пороги» (1996; 2006), «Одкровення» (2006). Трагічно загинув.

Рекомендована література

1. Малкович І. Гей, хто в лісі, озовися!.. // Україна. 1989. № 22;
2. Белякова І. Василь Жданкін: «Мені відверто сказали, що українська сцена для мене закрыта» // Rіa плюс. 2003, 26 лют.;
3. Шот М. Вірою стелиться життя // Уряд. кур'єр. 2005, 12 серп.;
4. Крупницький Л. Свій «острів». Кобзар Василь Жданкін: покинув усе, щоб здобути більше // ДТ. 2007, 30 черв.–6 лип.

В. Ф. Шинкарук

Бібліографічний опис:

Жданкін Василь Олександрович / В. Ф. Шинкарук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-18915>. — Останнє поновлення : 2019.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).